

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΑΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΟΥ, 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 8,905. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ οἱ πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς Στερεᾶς Ἐλλάδος μᾶς ἔξεφρασαν κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἐπιθυμίην των τοῦ ναὶ ἰσχασιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἀντιπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως ἔχοντα πληρεξούσιότητα·

Ἐπειδὴ δὲ τὸς ἡγεμόνος τὸν Κύριον Αὐγουστῖνον Καποδιστριανόν

Ἐχοντες ὑπὸ δύναις καὶ τὴν ἐνεστώσον ἐπικίνδυνον καὶ κριτικὴν θέσιν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Στερεᾶς Ἐλλάδος·

Διατάττεμεν τὰ ἀκόλουθα.

Α'. Ο Κύριος Α. Καποδιστριας διορίζεται Πληρεξούσιος Τοποθητής μας εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς Ἐλλάδος καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον.

Β'. Θέλει 'απέλθη χωρὶς ἀναβολὴν εἰς τὰ μέρη ταῦτα εἰὰ νὰ κάμη χρῆσιν κατὰ τὰς ὁδηγίας του τῶν μέτρων, τῶν ἀναγκαῖων ἀπαιτουμένων ἀπὸ τὰς περιστάσεις.

Γ'. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει στολὴ εἰς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον, εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον Τζούρτζ, καὶ εἰς τὸν Σρατάρχην, εἰὰ νὰ συμφωνθῶσι μὲ αὐτό.

Ἐν Αἰγαίη, τῇ 23 Ιανουαρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

Αρ. 9,134. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Ο Κύριος Σπυρίδων Σκούφος διορίζεται Υπογραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Αἰγαίη, τῇ 6 Φεβρουαρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 9,138. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν ταχείαν κίνησιν τῶν ὑποθέσεων διὰ τῆς διαιρέσεως τῶν ἐργασιῶν,

Τιμὴ τῆς Συνδρομῆς.

Ἐποίησ, Τάλαρα Δίστηλα 6

Ἐξαμνισία 3

Τριμηνιαῖς 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν τῷ Φραγμῷ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Διατάττει.

Α'. "Ολαι αἱ ἀιγαῖοι εἰς τὴν δικαστικὴν τάξιν ὑποθέσεις, δέλινη πέμπτεσσι κατευθεῖαν εἰς τὸν Α' Γραμματέα τοῦ Ταήματος τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ Πανελλήνιου.

Β'. Οὗτοι δέλει ἐνασχοληθῆ εἰς τὰύτας καὶ ἀναφέρει εἰς τὸ Κυβερνήτην τὰ περὶ αὐτῶν, ἢ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὰς διώσιας δέλει λάβει διαταγάς.

Γ'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δέλει τὸν δώσει ὅλας τὰς ἀναφορὰς, ἀφορώτας τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις, καὶ ὅλα τὰ ἔγγεγρα τὰ περὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ἐν Αἰγαίη, τῇ 6 Φεβρουαρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἐξ Αἰγαίης, 9 Φεβρουαρίου.

Μετὰ τὴν εἰ, Κορητηγορίαν ἄφιξιν μιᾶς ναυτικῆς μοιχας τοῦ Μεχμέτ Αλλῆ, τοῖοια τίνα ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ στόλου διευθύνεται πρὸς ἐκεῖνο τὸ πέλαγος· συνέλαβεν δὲ προτινων ἡμερῶν ἐν Βεζίκιου 16 κανονίων, τὸ ὄπειρον ἐκέμβρε διαφύσους ζωτικοφίας, καὶ τὸ μετέφερον τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος εἰς Πόρον.

Τὸ Ῥωσικὸν δίκειοτον Καῖσαρ Κανταντίνος ἔφερε χθὲς ἐνταῦθα μιαν Τσουρκικὴν κορδετῆν συλληφθεῖσαν κατὰ τὴν Κρήτην, καὶ ὀπλισμένην μὲ 32 κανόνια. Κατόπιν, λέγεται, ἔρχεται καὶ ἔτερα κορδετῆα Τσουρκικὴ συλληφθεῖσα κατὰ τὴν αὐτὴν θάλασσαν ἀπὸ τοὺς Ῥώσους, καὶ εἰς μαρτίγος, συλληφθεῖς παρὰ τοῦ Κ. Γεωργίου Κοκονέρη Τόραιου διοικοῦτος, τὴν ἐθνικὴν βρικογουλέτην Εύχαρι.

Περίληψις γράμματος ἴδιαιτέρου τῆς 29 Ιανουαρίου . ἐκ τοῦ ἐν Μαρτίνῳ στρατοπέδου.

Ο Μαχμύτ πατας τῆς Λεβαδίας ἢλισε χθὲς ἐναντίον μας μὲ 3,000 τελούς καὶ 500 ἵππων, καὶ ἐκάμαρεν μικρὸν ἀκριβολισμόν. Σχημερον δὲ συικροτήνη γενητη μάγη μὲ μεγάλην πεισματικὴν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Τοῦτος ἐφόδους ἔκαμαν καθ' ἥμαν οἱ Τσουρκοὶ μὲ απωρίδειγματικούν αποφάσιν, ἀλλ' ἀπεκρούτησαν μὲ ὅμοιαν γενναιοτηταν ἀπὸ τοὺς "Ελληνας, καὶ ετραπήσαν τέλος εἰς φυγὴν, διωχθέντες κατόπιν ἀπὸ τοὺς "Ελληνας ὡς εἰς τριῶν ὥρων ἀποστατιν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου μας, καὶ ἐσώησαν εἰς Δεβαδιαν. Ή μάχη

διήραγεν ὡραῖς τέσσαρας ἐφονεύθησαν 300 ἔχθροὶ ἐκτὸς 7ῶν πληγῆμενων, καὶ ὅλοι οἱ σημαιοφόροι των ἑδεσαν δὲ εἰς χείρας μας τρεῖς σημαῖαι ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων δὲν ἐφονεύθη κάνει.

‘Ηττικὴ αὕτη ἐπρεξένησε μέγα θάρρος εἰς τὰ στρατεύματα μας καὶ πολλὴν δειλίαν εἰς τοὺς εχθροὺς, τοὺς ὄποιους γρήγορα ἐλτίζομεν νὰ διώξουμεν ἀπὸ τὴν Λεβαδίαν.

Κατάστασις τῆς Ἀλβανίας.

Προστηρεῖται εἰς τὴν Ἡσπειρούν κάπιοις ἀναβρασμὸς μεταξύμενων τῶν τοπαρχῶν Ἀλβανῶν, ὅστις θέλει τελειώσει ἡ εἰς τηναρχίαν ἀπόλυτον, ἢ εἰς τελείαν ὑποταγὴν εἰς τὰς θελήσεις τοῦ Σουλτάνου. Φαίνεται ὅτι ὁ Σερατκέρης ἐσκόπει ἀπὸ πολὺν καιρὸν νὰ ἔχαλείψῃ τινὰς τῶν ἄνω εἰρημένων ἀρχηγῶν, οἵτινες διὰ τὰς συγγενικὰς σχέσεις, διὰ τὸν πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν τόλμην των, μετήρχοντο ἐπὶ τινῶν ἐταρχιῶν τῆς Ἡσπειρούν τοιαύτην ἐπιρρόην, ὡστε δυσκόλως ἡμωροῦσαν τὰ ὑποστηρίζωνται οἱ σκοτοὶ τοῦ Σουλτάνου. Πρώτιστοι δὲ μεταξὺν αὐτῶν ἥσαν ὁ Σελικτάρ Πόδας, ὁ Σαύμωνης, υἱὸς τοῦ Μουσταφά πασα, ὁ Ἀβδούλ μπεης καὶ ὁ Ἰσμαήλ μπεης τοσάρχης τῆς Βαλάνας. Οὔτει προσεκλήθησαν ἀπὸ τὸν Σερατκέρην νὰ ὑπάγωσιν εἰς Ἰωάννινα, διὰ νὰ συνομιλήσωσι μετ' αὐτοῦ περὶ ἀντικειμένων, τὰ ὄποια ἀπέβλεπον κυρίως τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ βασιλείου, καὶ διὰ νὰ λάβωσι τοιταὶ πατάδων. ‘Ἀλλ’ ὑποτάτευθέντες κάμπιαν ἐτίθουσαν, συνηθιζούσθησαν εἰς Βεράτι, ὅθεν ἐπρεκριναν νὰ στείλωσιν εἰς Ἰωάννινα ἔνα εἶς αὐτῶν, νομίζοντες ὅτι δὲν ἔμπορει νὰ γένη εἰς αὐτὸν τίστε διὰ φόσον, μήπως οἱ ὑπόλοιποι κινηθῶσι εἰς ἐκδικησιν. ‘Ο τελευταῖος τῶν τεσσάρων, Ἰσμαήλ μπεης τῆς Βαλάνας, ἤθελητεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἰωάννινα. Φθάσας δὲ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐνῷ ἀνέβησε τὴν κλίμακα τοῦ παλατίου τοῦ Σερατκέρη, ἐφονεύθη διὰ βολῆς πιστόλας ἀπό τινα ἀξιωματικόν. Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἀποκατέστησε τοὺς ἄλλους μωέηδες πλέον προφυλακτικοὺς, καὶ ἵσως τοὺς κάμη νὰ προετοιμάζωνται εἰς τὴν ἴδιαν αὐτῶν ὑπεράσπισιν.

(Ιον. Ἐφ. 5 Ἰωνουαρίου.)

Ἐκ Σύρας, 29 Ἰωνουαρίου.

Πλοῖον ἐλθὸν ἐξ Ἀλεξανδρείας σήμερον ἔφερε τὴν εἰδῆσιν ὅτι ἐν δίκροτον Αἴγυπτιακὸν καὶ τινα φορτηγὰ φορτωμένα ζωοτροφίας εἰχον ἀναχωρήσει εἰς τὴν Κρήτην, διάφορα δὲ Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα ἐφορτόνευτα σῖτου διὰ τὴν Σμύρνην. Λεγεται δὲ ὅτι καὶ οἱ ἱγγλοὶ ἥγορασαν σῖτους διὰ τὸ Λοιδίον.

‘Απὸ ἐωιστολὰς ἐκ Ρωσίας σταλείσας διὰ Τεργέστης ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ Α. Α. Μ. ἀπηγόρευσε τὴν ἔξαγωγὴν παντὸς εἰδούς διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὅτι γίνονται ἀπειροὶ πολεμικαὶ προσταστικευτικοί.

Ἐκ Σάρου, 10 Ἰχνουνικού.

Βαθυτέρα ἀπὸ τὰ πελάγη, τὰ ὅπεια μᾶς χωρίζουσιν, ἐστάθηται σιωπὴ μεταξὺ τοῦτο, διότι μὲ τοὺς ἡ ἐπιθυμία νὰ διώσω μίαν τιμέραν δοὺς εὐτίκαιαί μεταξύ τῆς περιεργείας; σας καὶ διὰ τὸ Τιμῆμα τοῦτο τῶν Ἀνατολικῶν Σποράδων.

Αχριπρετέρα ἀνότι ἀπὸ τὴν γ Ιωνουαρίου, καθ’ ὃν ἐστάθηται ὁ Προδρόμος, δεν είχε δοθῆ, εἴμαι θέσσαις δι’ ὅλην τὴν Ελλάδα. Λαμπταῖν τῶν πολυεύοντων τήμερων της ἡ Ελλὰς ἔχη νὰ μετρήσῃ καὶ ἡμέρας εὐτυχεῖς. μίκη ἀπὸ τὰς πλέον λαμπρὰς της θέλει χρυσώσει τὸν ἰστό φιλιῶν τῶν αἰώνων τοῦ καὶ αὐτῆς ἔχει τόσην ἀξίαν ὡς πρὸς τὴν Ελλάδα, δοὺς ἐκεῖνην, καθ’ ὃν πρέπει φοράν ἔργουσαν ὁ τίλις τὸν κόσμον. Εἰς αὐτὸν ἀνεκτήσατο μὲ τὴν ἀναγέννησιν της ἡ Ελλὰς καὶ τὴν Ολυμπιακὴν πανηγύριν της.

Ἐπρεπε τῷ νέου ἔτους ἡμέρα εἶχε δώσει γενικὸν ἀντικείμενον τούτου

τοῦ λαοῦ τὰς σπουδαίας προπαρασκευὰς διὰ τὴν εἰς δόξαν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἐλλάδος, εἰς δόξαν τῆς ἐλεύσεως του παντίγγρου, κατὰ πάντα σύμφωνα μὲ τὴν ἐστήν τοῦ ἁγίου Ιωάννου.

Ἡ ἐσπέρα πρὸ τῆς ἐστῆς, καθ’ ὃν μία σεβαστὴ ἀγαλλίσις, διαχυνομένη μηνύτρια παντοῦ, ἐδείκνυε τὴν ἀρμονίαν διὰ νὰ κρύσσωσιν ὅλη καὶ κοινωνία συνάρματα τῶν πανηγυρικῶν χορῶν, ἕκας ν’ ἀντηγόρους ἡ θάλασσα καὶ τῆς Ἀσίας τὰ περάλικα απὸ τὰς σεβαρὰς φωνὰς τῶν κωδώνων.

Αχριπρετέρα τὸν ἔχει διεδεχθῆ τὴν ἀγαλλιαστικὴν αὐτὴν ἐσπέραν, διὰ δύος ὁ ὄρεῖσιν ἀλαζονεύσμενος εἰς τοὺς γλυκεῖς τῆς Ἀσίας ἡμισφαίριος καὶ τὴν ἀρμονίαν τῶν κωδωνικῶν βόμβων, ἀντηγόρους ἀπὸ τὰς σεβαρὰς εἰς δύος τοὺς μεγαλοπρεπεῖς ναοὺς τελετὰς καὶ δέξιοις.

Οὐλαι αἱ νῆσοι, ὅλαι τῶν λαῶν αἱ κοινωνίαι, σύμπασσα αὐτὴν ἡ φύσις ἐφύσσουσαν εἰς μονοκληίας τὰς πανηγυρικὰς σάλπιγκας εἰς δόξαν ἀλάνατον τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου μας.

Κεφαλὴ μᾶς τίσσεν λαμπρὰς πανηγύρεως ὑπῆρξεν ὁ Ἐκτάκτος Ἐπίτροπος Κύριος Κωλέττης, καὶ τὸ Τιμῆμα τῶν ἀνατολικῶν Σποράδων χαῖρε παρὰ πᾶν ἄλλο ἐώρταζε συνάμα καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τοῦ Ιωάννου Κωλέττη.

Σύμπας δὲ οἱ ιερὸι κλῆροι, Εύρωπαικῶν Αὐλῶν ἀντιπρόσενοι, δλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ, τὰ πάντα ἀμιλλώμενα ἀπετέλεσαν παντοῦ θαυμασίαν ἀρμονίαν.

Εύρεθνον εἰς Βαθὺ τὸ Σάρματο, ὃπου διὰ τὴν διατριβὴν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου ἐθεωρεῖτο κέντρον ἐκεῖ ἀμα πρωτές πάλιν συναδέθη μὲ τὴν πλέον μεγαλοπρεπῆ πομπὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀπ’ δύος τοὺς ὑπαλλήλους του, τον εἰς Σάρματον Βρεταννικὸν ἀντιπρόσενον κτλ. καὶ ἀπὸ δύος τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἀρχηγούς ποτε τῆς Σάρματο.

Ἐκεῖ πᾶσα πνοὴ μουσικωτάτη, πᾶσας γλώσσα ρητορικωτάτη. Ἐκεῖ ὁ ἀρχιεπίσκοπος μὲ δύον τὸ ἵερατεῖον ἐφιλοτιμόνη νὰ δώσῃ τὰς πλέον ιερὰς εὐχάς μία πανηγυρικὴ διέσοδος διεδέχθη τὴν ιεράν τελετὴν, καὶ ἡ διάκουσι τῆς ἐκκλησίας ἐστάθη ἡ ὥραιοτέρα τὰς πανηγύρεως στίγμην ἀντήχησεν ὁ νάρος, ἀντήχησεν τὰ πέριξ μὲ τὴν κοινὴν φωνὴν «Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! Ζήτωσαν αἱ Συμμαχικαὶ Δυνάμεις! Ζήτω τὸ Ἐθνος!» «Ζήτω ὁ Ἐκτάκτος Ἐπίτροπος!» Η δίχρωμος σημαία ἐκματίζετο παντοῦ εὐπρεπῶς ὑψηλόμενη· αἱ ιεραὶ τοῦ λαοῦ, αἱ χαλκοστομικαὶ βρούσαι, αἱ τακτικοὶ κανονοβολισμοὶ, αἱ ὄπεις ἀναφένει εἰς τὰ φρεύρια, εἰς τὰς διάφορα πλοῖα καὶ εἰς δύος τοὺς λιμένας ἀντήχησεν εἰς τὰ Αιγαῖα Πέλαγος, εἰς δληντὸν Ασίαν, καὶ τῶν καπνῶν τὰ νέφη εἶχον ὑψωθῆ, διὰ δύος Κύριος Κωλέττης μὲ τὴν λαμπρὰν παράταξιν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Ἐπιτρόπου, δροῦ ἐδόθησαν εἰς πλέον ὡραῖες ἀσπασμοῖς.

Μόλις ταῦτα, καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μὲ δύον τὸ ἵερατεῖον ἐνδεδυμένυν ἀκόμη τὴν ἵερατικὴν στολὴν, μὲ πολλὰ προπορευόμενα φῶτα, μὲ τὸν χορὸν τῶν μουσικῶν, καὶ ἡ πλεύσης τῆς νεολαΐας προπορευόμενη καὶ κραυγάζουσα «Ζήτω ὁ Κυβερνήτης» περιῆλθεν τὴν πόλιν καὶ διεισύθησεν εἰς τὸ Επιτρόπον, εἰς τοὺς ὄπεις τὴν σάλτη μὲ κοινὴν φωνὴν «Ζήτω ὁ Κυβερνήτης» καὶ μὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου ἐτελείωσεν καὶ τὴν δέξιοις.

Ἐστάθη πολλὰ μεγαλοπρεπεῖς, πάντοτε ἔμως ἀνάλογον μὲ τὴν πτωχίαν τοῦ έθνους μας, τὸ συμπόσιον, τὸ δρόμον προεδρεύων δέδωκεν δύος Κύριος Κωλέττης περὶ τὰς 9 ὥρας εἰς ἀντιπρόσενος καὶ δσους Εύρωπαικούς, πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς ἀξιωματικούς. Οἱ Ἐκτάκτος Ἐπίτροπος ἔπιεν εἰς δόξαν καὶ ὑγείαν τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων καὶ εἰς στερέωσιν τῶν λαμπρῶν αὐτῶν θρόνων ἔπιεν εἰς δόξαν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ελλάδος, καὶ ἐκ δευτέρου εἰς ὑγείαν τοῦ Ιωάννου Καποδίστριου· ἔπιεν εἰς τιμὴν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, καὶ ἐκ δευτέρου εἰς ὑγείαν τοῦ Ιωάννου Κωλέττη· καὶ οὕτως εὐωχεύσαντο διελύθησαν μὲ τὸ, Ζήτωσαν εἰς Βασιλεῖς! Ζήτω τὸ έθνος!

Ἡ νῦν, μολονότι νῦν, ἐγίλευσε νὰ δειγθῇ πλέον λαμπρὰ, πλέον ἀξιωματικούς ἀπὸ τὴν ἡμέραν. Φωτοχυσία! Φωτοχυσία! ἐφώναζεν δλος ὁ λαός, καὶ πάραπτα παντοῦ τὸ Τιμῆμα τοῦτο ἐφάνη ἄλλος εὐρεύς μὲ τὴν πλεύσην τῶν ἀστέρων.

Μίκη εἰκὼν τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου μας, τὴν ὄποιαν πρὸ θύμερων ἐκπομπεύει διὰ τὸν Ἐκτάκτος Επίτροπος καὶ ἔριτ μέστα εἰς τὸ Διευκεπτήριον του, ἀπελάμβανεν δλος τὰς τιμὰς τῶν φιλοτῶν εἰς αὐτὴν τὴν οὐκτα παντοῦ φῶτα, τριπλότικ φῶτα ἔδωκε μίκη μόνη σίκια εἰς τιμὴν αὐτῆς τῆς πανηγύρεως. Οἱ Κύριος Κωλέττης μὲ δλα τὰς εὐαρεστήτην νὰ ἐπιστραγίσῃ τὴν μεγαλοπρεπεῖταιν αὐτῶν, ἀρσοῦ ἔδωκεν ἐνα πολλὰ ἔδονικὸν καὶ μεγαλοπρεπεῖστατον χορόν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΙΑ.

“Οσον ἔκαστη πολιτικὴ κοινωνία συγκινεῖται τὰ καλὰ, ὅσα ἀπολαμβάνει ἀπὸ τὴν ενεργυητικὴν φρετὴν, τοσούτον δικαίως καὶ προσηκόντως χρεωστε

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Κύριος Ἰωάννης Κωλέτης (τὸν ὄντοιον αἱ Ἀνατολικαὶ Σποράδες, καὶ κατ' ἔξαίρετον τύχην Σάμου, ἡξιώθησαν ν' ἀπολαύσωσιν "Εκτακτον" Ἐπιπρόπον). ἅμα πατήσας τοῦ ἔθνος τοῦτο, δὲν ἐδράσαντε ν' ἀποδειξῃ τὰ ὑπέρ τῆς Σάμου εὐεξικά του αἰσθήματα, ἐπιχειρήσας μὲ ἄκρου ζῆλου καὶ μεγίστην προσωάθειαν τὴν ἡθικὴν καὶ πολιτικὴν διαιρέφωσιν τῆς.

Ἐπειδὴ Τὰ διακοσμοῦντα τὸν ἄνδρα τοῦτον ἀρετὴ, παιδεία, πολιτικὴ ἐμπειρία, καὶ ἀξιότης, συνωδευμένα μὲ ζωηρὸν καὶ ἀκμάζοντα πατριωτισμὸν, ἐγγυῶνται εἰς τοὺς Σαμίους τὴν παιτυχίαν ὅλων τῶν μέσων, ὅσα συντείνουσιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν των, καὶ μάλιστα τὴν ταχυτέραν εἰσαγωγὴν καὶ ἀνάλαμψιν τῶν Ἱερῶν τῆς παιδείας φώτων, τῶν ὄντων ὁ κατὰ τοῦ τυράννου ἐπιτασσῆς ἀγῶν, καὶ αἱ κατ' ἐκεῖνον πολυειδεῖς θυσίαι τῆς Σάμου δὲν ἐσυγχώρησαν εἰμὴ σωινθῆράς τινας εἰς παραμυθίαν μικρὸν τῆς δυστυχοῦς νεολαίας τῆς· καὶ

Ἐπειδὴ οἱ Σάμιοι διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους συνέλαβον μετὰ χαρᾶς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἀξιωθῶσι συμπολίτην των τοιούτον ἐνάρετον ἄνδρα·

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Σάμου, δυνάμει τῆς εἰς αὐτὴν δοθείσης πληρεξουσιότητος παρὰ τῶν τοπικῶν δημογερόντων τῆς υῆτου ταύτης, λαβόντων τὴν γνώμην καὶ συναίνεσιν τοῦ λαοῦ, πολιτογράφει τὸν Κύριον Ἰωάννην Κωλέτην πολίτην Σάμιον, κατατάτιουσα αὐτὸν εἰς τοὺς Σαμίους πολίτας, διὰ ν' ἀπολαμβάνῃ ἀνεξαρέτως ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ γητίου καὶ αὐτόχθονος Σαμίου πολίτου.

"Οθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ἐνδεξιν ἐγένετο, καὶ ἐξόη τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον καὶ ἐνσφράγιστον.

Ἐν Χώρᾳ Σάμου, τῇ 16 Οκτωβρίου 1828.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες Σάμου
Ἰωάννης Παπαχατζῆ.
Μ.χαὴλ Κωνσταντινίδης.
Μανουὴλ Παπλωματᾶς.

Πρὸς τὴν ἐπαρχιακὴν Δημογεροντίαν Σάμου.

Ἐνῷ η θέσις τῆς ίδ.ας φύσεως μ' ἔδωκε νὰ εἴμαι πολίτης "Ελλην."

Ἐνῷ μ' εἶναι πατρὸς ἡ γῆ, εἰς τὴν ὄντοιας τὴν πλατείαν ἐπιφάνειαν ὑψώνται ὁ Ἑλικὼν, ὁ Παρυατός, ὁ Ὄλυμπος, τὰ ἵπερήφανα ὅρη.

Ἐνῷ η δόξα τοῦ πολέμου μ' ἀνέδειξε νὰ ἔχω πολλοὺς συμπατριώτας, καὶ συναδελφοὺς ἀπὸ τοὺς ἥρωας τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν, ὁ λαὸς τῆς Σάμου, δὴγούμενος ἀπὸ μὲν τὸν σκοτὸν ν' ἀποδειξῃ Γωντόργεζον πρὸς ἐμὲ τὴν εὐχαριστησιν του, μ' ἔκαμεν ὁμοφώνως τὴν τιμὴν, νὰ μὲ προσκαλέσῃ εἰς τὸν χῶρον τῆς οἰκουμενίας του διὰ νὰ μὲ πολιτογράψῃ, Κύριοι, μέσον ὑμῶν, πολίτην Σάμιον.

Μὲ καβυποχρεόνου εἰς ἀληθεῖς εὐχαριστήσεις τὰ αἰσθήματα τῶν Σαμίων, κ' εὐγνωμοῶ εἰς τὴν γυμνὴν ἐλευθερίαν των, διὰ νὰ εἴμαι καὶ πολίτης Σάμιος.

Αἰσθάνομαι νὰ προχωρῇ σήμερον εἰς τὸ στῆθός μου τὸ γλυκὸν αἰσθῆμα καὶ διὰ τὴν υἱαν ταύτην μου πατρίδα, τὴν ὥσπειαν τιμῶ, διότι ἀμιλλωμένη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆς δεξιῆς, δὲν ἐφάνη κατωτέρα ἀπὸ τὴν πατρὸδα μου Στεφανὸν Ἑλλαδα, διότι ἐστάθη καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν παρθένος.

"Οσον δικαιότερον ἐταῖξύσθαι, Κύριοι, δὲ αὐτὴν τὴν αἰσθησίν σας, ἀλλην τόσην αἰσθάνομαι χαρὰν, διότι μοὶ δένεται τὸ μέσον, δὲ οὐ θέλει φροντίσω, σημ. με δύναμις, νὰ σχετι-

σθῶσι συγγενέστερον οἱ ἥρωες τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν μὲ τοὺς γενναιούς ἄνδρας τῆς Σάμου· καὶ ὁ σύνδεσμος οὗτος ὅσον μέρος πλέον ὡραῖα ἦθελε στολίσει εἰς τὴν ἴστορίαν τοῦ αἰῶνός μας, τόσην, εἶμαι βέβαιος, συναυθαντικὴν χαρὰν θέλει διαχύσει καὶ εἰς τὰ δύο μέρη.

Ἐστὲ βέβαιοι, Κύριοι, ἐνῷ ἀπολαμβάνω ἐπίσης τὰ δικαιώματα τοῦ αὐτόχθονος Σαμίου, καὶ οἱ νέοι συμπολίται μου Σάμιοι, σιμὰ εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην μου, θέλουν ἔχεις καὶ τὴν συνενέργειάν μου κατὰ πᾶν ὃ τι ἀφορῇ τὴν βελτίωσιν καὶ ταύτης τῆς γῆς, τῆς ὄντοιας ἡδη ὁμάδομαι·

Πολίτης

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΛΕΤΤΗΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἐκδότην τῆς Γ. Ἐφημερίδος τῆς Ελλάδος.

Μόλις οίκατοικοὶ τῆς πόλεως ταύτης συνῆλθον εἰς τὸν ἔως πρὸ ὀλίγου καταωατουμένους παρὰ τῶν ἔχθρων ὥραιούς τόπους των, καὶ εὐθὺς ἔστρεψαν τὴν προσοχήν των εἰς τὸ νὰ συστήσωσι δημόσιου ἀλληλοδιδακτικὸν σχόλειον διὰ τὴν ἐκταινόμενην τῆς ἀνηλίκου νεολαίας των.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἀφιερώθη εἰς τὴν περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου σκέψιν.

Μολονότι δυστυχεῖς διὰ τὰς παρελθούσας πολεμικὰς περιστάσεις, μολοντοῦτο θεωροῦντες ἀναγκαίαν οὐσιωδῶς τὴν σύστασιν ἀλληλοδιδακτικοῦ, τούλαχιστον πρὸς τὸ παρὸν, σχόλειου, καὶ στερεύμενοι τῶν ἀναγκαίων πόρων, ἐφιλοτεμίθησαν νὰ προσφέρωσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑστερήματός των χρηματικὴν συνδρομὴν ἀναβαίνουσαν εἰς γρόσια σχεδὸν χιλιάδας τέσσαρας συγχρόνως διώρισαν ἐπιτροπὴν, ἢτις παραλαμβάνουσα τὴν ἀιωτέρω χρηματικὴν ποσότητα, δέλει φρενίσεις ἀπὸ αὔριον νὰ μετακαλέσῃ ἄξιον διδάσκαλον, νὰ ἐγοιμάσῃ συγχρόνως ἀνάλογον διὰ σχολείον οἰκίαν, καὶ νὰ προμηθεύσῃ τοὺς ἀλληλοδιδακτικοὺς καὶ γραφικοὺς πίνακας καὶ λειτάς χρειαζομένας ὑλας.

Ἀναγέλλω μὲ ἀγαλλιασιν τῆς ψυχῆς μου τὴν γενναίαν ταύτην πρᾶξιν τῶν πολιτῶν, δὲν ἐμπωρῶ νὰ μὴν ὁμολογήσω ὅτι συνετέλεσεν εἰς τοῦτο ὅχι ὀλίγον ἡ παρουσία καὶ τὸ γενναῖον παράδειγμα τοῦ Σ. Διοικητοῦ μας Κυρίου Φραγκίσκου Κ. Μαύρου, προδρομεύοντος εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἐλπίζω βασίμως, Κύριε, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλω σᾶς χαροποιήσει καὶ αὖθις μὲ τὴν ἀγελίαν ἐτέρας, διὰ τὸ αὐτὸ τέλος, χρηματικῆς συνδρομῆς τῶν κατοίκων τῆς περιχώρας Μοθώνης, καθὼς καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν πολιτῶν, ὅσοι ἐκ περιστάσεως δὲν παρευρέθησαν εἰς τὴν σημερινὴν συεισφοράν.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ καταχωρίσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὴν παρεῦσάν μου, ὅμεν μὲ τὸν ἐν αὐτῇ σημειούμενον κάπιτον κατάλογον τῶν φιλοκάλων συνδρομητῶν, διὰ νὰ γενῆγωστὸν εἰς όλους τοὺς ὁμογενεῖς ὅτε καὶ οἱ οἰκατοίκοι τῆς Μοθώνης, μολονότι εἰς τὰ ἐρείπια τῶν οἰκιῶν των ἀκόμη κατοικοῦντες, συντελοῦν ὅχι ὀλίγον εἰς τὴν ἡθικὴν ἀναγένησιν τῆς πατρίδος.

Τὴν 6 Ιανουαρίου 1829, ἐν Μοθώνῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑΙΟΝ Ογραμματεῖος τῆς δημογεροντίας τῆς επαρχίας Μοθώνης.

Προκόπιος Π. Δημητρίου.

(Τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων δέλος μεν δημοσιεύεται εἰς ἐν τῶν προσεχῶν φύλλων.)

Άκολουθοι τῶν Ἐκτόκτων Ἐπιτρόπων μετὸς τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν
κατὰ τὰ διάφορα Τμήματα τῆς Ἐπικρατείας.

ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

ΣΚΟΠΕΛΟΥ.

Προσωρινὸς Διοικητὴς	Δημήτριος Ἰ. Κριεζῆς
Γραμματεὺς αὐτοῦ	Ἰωάννης Γούσιος
‘Υπογραμματεὺς	Ἐπιφάνειος Κ. Ἐπιφανειάδον
Γραμματεὺς τῆς Δημογέροντίας	Γιαννιὸς Νικολαΐδης
Γραμματεὺς τοῦ ‘Υγειονομείου	Χρυσόπουλος Δουλίδης
Γραμματεὺς τοῦ Λιμεναρχείου	Γιαννιὸς Ἀγαλίδης
Γραμματεὺς τῆς Αστυνομίας	Ραντάκης Γεωργάρα
Γραμματεὺς τῆς Δημογέροντίας καὶ τοῦ ‘Υγειαστινομολιμεναρχείου	Κωνσταντῖνος Ρεμπάκης

‘Υδραιος.
Θεσσαλονικεύς.
Σκοπελίτης.

ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

“Εκτακτος Ἐπίτροπος

Γραμματεὺς

‘Υπογραμματεὺς

‘Υπογραμματεὺς

‘Υπογραμματεὺς

‘Υπογραμματεὺς

Πρωτοκολλιστής

‘Αστυνόμος

Πολιτάρχης

Προσωρινὸς Διοικητὴς

Πολιτάρχης

‘Αστυνόμος

‘Αστυνόμος

‘Αστυνόμος

‘Αστυνόμος

Πολιτάρχης

Ιακωβάκης Ρίζος

Δημήτριος Φιλαρέτου

Χρῆστος Ἰω. Οἰκονομῆς

Νικόλαος Ἰωάννου

Ἀντώνιος Χαμάρτος

Ἰωάννης Πιττάρης

Ἀντώνιος Κυριακίδης

ΝΑΞΟΥ.

Μιχαὴλ Παλασάκης

Γεώργιος Χ. Ἀλεξανδρῆ

ΠΑΡΟΥ ΚΑΙ ΛΑΝΤΙΠΑΡΟΥ.

Ἀναγνώστης Διῆσκαλος

Κυριακούλης Ι. Μαυρομιχάλης

ΣΙΦΝΟΥ.

Κυριάκος Μαμούνης

ΜΗΛΟΥ ΚΛΙΚΙΜΗΛΟΥ.

Γεώργιος Σερούϊος

ΠΟΛΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Στέφανος Ξανθάκης

”ΙΟΥ.

Ἀναγνώστης Τσίρος

ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΛΙΣΙΚΙΝΟΥ.

Γεώργιος Φιλοπατρίδης

Δημήτριος Τζανόγλους

Κωνσταντινουπόλ.

Καρπεννήσιος.

Καρπεννήσιος.

Κασσανδριός.

Πάριος.

Κωνσταντινουπόλ.

Κωνσταντινουπόλ.

Κωνσταντινουπόλ.

Ψαρρίανός.

Καρπενησιώτης.

Σπαρτιάτης.

Κεῖος.

Αδριανουπολίτης.

Ψαρρίανός.

Βυζάντιος.

Ζαγορίτης.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

“Εκτακτος Ἐπίτροπος

Α’. Γραμματεὺς

Β’ Γραμματεὺς

Πρωτοκολλιστής

Γραφεὺς

Γραφεὺς

Ἰωάννης Κωλέττης

Ἰωάννης Οἰκονόμου

Π. Κλεομένης

Χαράλαμπος Καρπούνης

Παναγῆς Καλληγᾶς

Γεώργιος Σωτηριάδης ΑΚΑΔΗΜΑΙΑ έκδοσις

’Ηπειρώτης.

ἐκ Βοστίσης.

ἐκ Βοστίσης.

Μεσολογγίτης.

Πάτριος.

